

170.

ZÁKON

ze dne 21. prosince 1950

o zdravotnických povoláních.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Výkon zdravotnických povolání musí směřovat k tomu, aby zdravotní péče byla prováděna podle současného stavu vědy, plánovitě a hospodárně, aby tak bylo účelně zajištěno právo lidu na ochranu zdraví a plné uplatnění zdravotnických pracovníků při výstavbě socialismu.

§ 2.

- (1) K dosažení cíle uvedeného v § 1 organizuje, řídí a kontroluje výkon zdravotnických povolání stát. Při tom zejména
- a) určuje působišť zdravotnických pracovníků,
 - b) ukládá jim pracovní závazky v oboru zdravotní péče,
 - c) ukládá jim zvláštní úkoly, vyžaduje-li toho důležitý obecný zdravotní zájem,
 - d) pečuje o jejich odborné školení, při čemž může výkon jejich povolání vázat na výsledek tohoto školení.
- (2) Při výkonu působnosti podle odstavce 1 stát dbá zejména o to, aby byla zajištěna zdravotní péče v rámci národního pojištění, zvláště pak zdravotní péče o pracující na závodech.

§ 3.

Každý, kdo vykonává zdravotnické povolání, je povinen svědomitě poskytovat účelnou a hodnotnou zdravotní péči a dbát o zvyšování zdravotní úrovně lidu. Při tom je zejména povinen

- a) sledovat soustavně nové poznatky ve svém oboru,
- b) vykonávat své povolání v určeném působišti,
- c) převzít a řádně plnit pracovní závazky uložené mu v oboru zdravotní péče,
- d) převzít a řádně plnit zvláštní úkoly uložené mu v důležitém obecném zdravotním zájmu,
- e) účastnit se na vyzvání příslušného orgánu státní správy školení ve svém oboru,
- f) poskytovat v mezích své odborné způsobilosti neprodleně první pomoc každému, jestliže by bez této pomoci byl ohrožen jeho život nebo zdraví, a zajistit mu podle potřeby další odbornou péči,
- g) oznamovat příslušným orgánům vážné zdravotní závary, o nichž se dověděl při výkonu svého povolání,

- h) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděl při výkonu svého povolání; povinnost oznamovat tyto skutečnosti, uložená zdravotnickému pracovníku příslušnými předpisy, není tímto ustanovením dotčena.

§ 4.

- (1) Vláda upraví nařízením výkon jednotlivých zdravotnických povolání, zejména způsobilost a ostatní podmínky pro výkon těchto povolání; stejným způsobem upraví též podmínky a rozsah náhrady výloh vzniklých zdravotnickým pracovníkům z plnění povinností podle § 3.
- (2) Vládní nařízení vydaná podle odstavce 1 mohou svěřit bližší úpravu obecným právním předpisům ministerstva zdravotnictví, a pokud půjde o zdravotnické pracovníky branné moci, Sboru národní bezpečnosti nebo Sboru vězeňské stráže, obecným právním předpisům ministerstev národní obrany, národní bezpečnosti, po případě spravedlnosti, vydaným v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 5.

Zájmové korporace zdravotnických pracovníků s povinným členstvím se zrušují. Ministerstvo zdravotnictví provede v dohodě se zúčastněnými ministerstvy likvidaci těchto korporací a rozhodne o použití likvidačního přebytku a o převodu zaměstnanců.

§ 6.

Na výkon zdravotnických povolání se nevztahují předpisy živnostenského řádu (živnostenského zákona).

§ 7.

Zrušují se všechna ustanovení, která upravují věci, na něž se vztahuje tento zákon.

§ 8.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provedou jej ministři zdravotnictví, národní obrany, národní bezpečnosti a spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Kopřiva v. r.

Dr. Rais v. r.

Plojhar v. r.